

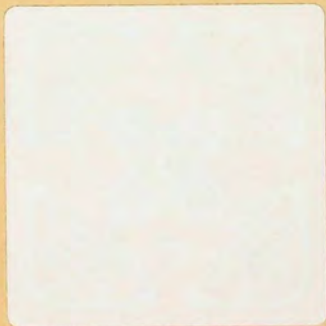
200 Dugan
НАРОДНА ОПЕРА РУСЕ

СТОЯН ПЕТРОВ
гр. Русе.

СЕЛСКА ЧЕСТ

(КАВАЛЕРИЯ РУСТИКАНА)

Музика от ПИЕТРО МАСКАНИ

СЕЛСКА ЧЕСТ

(КАВАЛЕРИЯ РУСТИКАНА)

ОПЕРА В 1 ДЕЙСТВИЕ

Музика от ПИЕТРО МАСКАНИ

Текст от ДЖ. ТАЛАЖОНИ — ТОЦЕТТИ и ДЖ. МЕНОШИ

Л И Ц А :

Сантуца, селска девойка

Туриду, селски момък

Мама Лучия, майка на Туриду

Алфио, селянин — колар

Лола, съпруга на Алфио

Селяни и селянки

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

1200000890841

Действието става в едно сицилианско село.

Музикално оформление на гл. диригент РОМЕО РАЙЧЕВ

Постановка: ЕВГЕНИ НЕМИРОВ

Декоративно и костюмно оформление: ЦАНКО ЛИМИТРОВ

Диригент на хора: НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ

Концертмайстор: ХРИСТО ДЮЛГЕРОВ

Корепетитори: В. НИКОЛОВА, К. РАШЕНОВА, А. ДЮЛГЕРОВА

Пом. режисьори: ЕМИЛ МАНОВ и ОТТО МАЛЕЕВ

Инспициент: ЛЮБА ХАЛЖИЕВА

Суфлър: ЛЮДМИЛА ИЛИЕВА

Гримьор: ВЕНЕЛИН НАНЧЕВ

Зав. художествено осветление: Ирж. АН. КЕРЕМЕДЧИЕВ

Костюмиери: Ю. КИСЕЕА, М. КОЛЕВ, ДР. ХРИСТАКИЕВ

490953

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

първа част

Разсъмване срещу Великден, Туриду, син на заможната кръчмарка Лучия, е отново увлечен по своята някогашна любима, красивата сицилианка ЛОЛА — жена на коларя Алфио.

Използвайки отсъствието на Алфио, Туриду прекарва ноща срещу Великден при Лола.

При вдигане на завесата, в сумрака на красивата южна нощ се понасят звуците на прочувствена сицилианска песен, в която Туриду разкрива любовта си към Лола и предчувствието за фаталния край на своето увлечение.

Бавно се ражда деня, Утринни камбани възвестяват празника. Селяните на групи прииждат към черква, някои влизат вътре за да присъстват на първата ранна служба, а други във весело празнично настроение се разхождат наоколо. Идва Сантуца, бедна селска девойка, порицана от съселяните си и отлъчена от църквата заради връзките си с Туриду. Изоставена и от него, излъгана, с опетнена чест, тя отчаяно се бори за своето човешко право на щастие. Голямата ѝ мъка и отчаяние я отвежда при майката на Туриду, от която иска да научи къде се намира синът ѝ.

Мама Лучия я посреща хладно и за да я отсрани от себе си ѝ съобщава, че той е отишъл за вино до Франкофонте. Сантуца обаче ѝ разкрива, че Туриду е бил съгледан през нощта в селото.

Приближаващи се селяни прекъсват разговора, Сантуца се скрива в съседната уличка, а Лучия обладана от тревога, се прибира в къщи.

Група младежи, посрещат пристигналия за празника Алфио — обичан от всички за веселия му нрав.

Неподозирайки жена си Люла в изневяра, Алфио съобщава на Лучия, че Туриду е бил забелязан призори наблизо до неговия дом. Сантуца, която подслушва от страни, за да предвари скандала прави знак на Лучия да прекрати разговора. Алфио се прибира в къщи, а народа привлечен от музиката на органа в църквата се събира на площада за да посрещне празника.

Тържествената молитва на селяните бива смутена от приствието на отлъчената Сантуца.

След свършването на службата, когато всички си разотиват, Сантуца с болка разкрива на мама Лучия че е измамена от нейния син, който вместо да изпълни обещанието си, и се ожени за нея, влиза в нечестни връзки с Лола — жената на Алфио

Мама Лучия, смутена от усложненията в живота на разглезения си син, отива в черква, а Сантуца дочаква Туриду и го моли за пощада и спасение от позора, но той отказва. Ненадейно пред двамата застава Лола. Разколебан и смутен, между двете жени, Туриду се мъчи да предотврати скандал. Лола влиза в църквата, като предизвикателно подхвърля на Туриду бялата си лилия. Останали сами, Сантуца, заклиня Туриду заради изневярата му. Той грубо я отблъсква и влиза в църквата.

Сантуца ридеа в безсилно отчаяние. Минава Алфио, комуто тя разкрива всичко. Разярен той се заклева да отмъсти.

ВТОРА ЧАСТ.

Селяните излизат от черква. Лола, която още не е видяла Алфио, бърза към дома си. За да я задържи, Туриду поканва всички на чаша вино по случай празника.

Явява се Алфио, когото Туриду също поканва да пие, ала той отказва предизвикателно. Стига се до покана за бой с ножове. Туриду охъпва за ухото Алфио, което според местните обичаи означава обявяване на двубой. Всички смутени си разотиват.

Останал сам, Туриду повиква майка си и с тежко чувство, което се мъчи да прикрие, се прощава с нея, като иска тя да стане майка на неговата Сантуца, в случай че той не се завърне.

Той се откъсва от майка си за да отиде на бой с Алфио. Лучия е обзета от тревога. Явява се и Сантуца. Сега Мама Лучия я посреща съчувствено, ала е късно вече.

Сред разтревожените селянки се явява девойка която съобщава, че Туриду е убит.

В отчаянието си, Сантуца потърсва съчувствие всред насъбралите се жени.

Безчувствена Сантуца излиза. Народът разбира грешката си към бедната девойка.